

خبر

جانشین رئیس پلیس راهور فراجا عنوان کرد

فاجعه انسانی مرگ سالانه ۲۰ هزار نفر در تصادفات

به گزارش ایسنا؛ سردار حسن مؤمنی، جانشین رئیس پلیس راهور فراجا با اشاره به آمار نگران‌کننده سوانح رانندگی در کشور گفت: سالانه حدود ۲۰ هزار نفر از هم‌وطنانمان در تصادفات جان خود را از دست می‌دهند و نزدیک به ۴۰۰ هزار نفر مصدوم می‌شوند که ۱۰ تا ۱۵ درصد آنان دچار معلولیت می‌شوند.

وی ادامه داد: این ارقام یک فاجعه انسانی است و هیچ یک از ما راضی نیستیم حتی قه‌ط‌های خون از هموطنانمان به دلیل تصادف ریخته شود.

سردار مؤمنی عنوان کرد: بیش از ۳۰ دستگاه در موضوع تصادفات نقش دارند و اگر بتوانیم میان‌همه این دستگاه‌ها هم‌افزایی کامل ایجاد کنیم و هرکدام مسئولیت‌های خود را به‌درستی انجام دهند، می‌توان به کاهش محسوس تصادفات امیدوار بود.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی:

طرح کاهش مهریه موجب تشدید فقر زنان سرپرست خانوار می‌شود

به گزارش ایسنا؛ احمد‌مردی، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: بررسی‌های ما از سال‌ها قبل نشان می‌دهد متأسفانه گروه‌های آسیب‌پذیر در ایران عمدتاً زنان و سالمندان هستند؛ به‌طوری‌که زنان و سالمندان بیشتر در معرض فقر قرار می‌گیرند و در حاشیه شهرهای بزرگ نیز ابعاد فقر شدیدتر است. به همین دلیل، طرح مجلس درمورد کاهش سقف اجرای ضمانت مهریه به ۱۴ سکه باید از این زاویه نیز مورد نقد قرار گیرد، چراکه این موضوع موجب تشدید فقر زنان سرپرست خانوار خواهد شد.

وی افزود: مسئله سرریز شدن زنان سرپرست خانوار نیازمند حمایت در دهه‌های آینده می‌تواند به یک معضل جدی تبدیل شود و این درحالی است که با توجه به محدودیت‌های بودجه‌ای، وزارت رفاه و نهادهای حمایتی در پذیرش زنان سرپرست خانوار با مشکل روبه‌رو هستند.

رئیس اداره ملزومات دارویی سازمان غذا و دارو بیان کرد

واکنش به فروش الکل ضدعفونی بدون ماده تلخ‌کننده

به گزارش ایفدانا، نجمه‌زندیه، رئیس اداره ملزومات دارویی سازمان غذا و دارو در واکنش به فروش الکل‌های ضدعفونی بدون اضافه شدن ماده تلخ‌کننده که در فضای مجازی منتشر شده‌است، گفت: براساس ابلاغیه‌ها و دستورالعمل‌های سازمان غذا و دارو، محلول‌های ضدعفونی‌کننده دست‌که حاوی اتانول هستند، الزاماً باید دارای ماده تلخ‌کننده باشند.

وی افزود: این الزام حتماً باید در فرمولاسیون شرکت‌های تولیدکننده رعایت شود و سازمان غذا و دارو این موضوع را در فرایند بررسی پرونده‌های فنی مورد توجه قرار می‌دهد.

زندیه ادامه داد: طبق دستورالعمل‌ها و الزامات سازمان غذا و دارو برای فرایند دنا‌توره کردن الکل، یعنی تبدیل الکل به محصول غیرقابل مصرف خوراکی، افزودن مواد دنا‌توره‌کننده یا تلخ‌کننده مانند متیل اتیل کتون، دنا‌تونیم بنزوات، پروپیلن گلیکول یا ایزوپروپیل الکل الزامی است.

وزیر آموزش و پرورش:

کنکورزدگی چالش امروز نظام آموزشی کشور است

به گزارش مهر؛ علیرضا کاظمی، وزیر آموزش و پرورش در ویداد راهبردی عدالت در کیفیت آموزش با بیان اینکه بی‌ثباتی در نظام مدیریت، بلای آموزش و پرورش است، اظهار کرد: هر روزی اقدامات خود را از نوسرّوع می‌کند و سلیقه‌گری و مراجع متعدد تصمیم‌گیر امروز بلای وزارتخانه شده‌است. وی افزود: ما هدف آموزشی متعالی داریم اما مدارس به فکر کنکور هستند. کنکورزدگی آموزش و پرورش در سطح کشور امروز ما را با چالش مواجه کرده‌است.

وزیر آموزش و پرورش گفت: موضوع دیگر، تحمل در نظام حکمرانی تعلیم و تربیت است. امروز مدارس بی‌اختیاری داریم که مدیر در هیچ عرصه‌ای برای مدیریت در آن اختیار ندارد. مدیر در هیچ زمینه‌ای اعم از چالش بودجه، دروس ارائه شده و برنامه‌های درسی قادر به تصمیم‌گیری نیست.

تنها حدود ۲ درصد پژوهش‌های دانشگاهی تقاضا محور هستند

پژوهشگری یا کارنامه‌سازی؟

بخش عمده بودجه دانشگاه‌ها صرف آموزش و دستمزد می‌شود و سهم پژوهش بسیار ناچیز است. درحالی که در بسیاری از کشورها یک تا ۴ درصد تولید ناخالص داخلی به پژوهش اختصاص می‌یابد، اما در کشور ما این عدد حتی به نیم درصد هم نمی‌رسد

پنج سؤال کلیدی است که «چه پيامی، به چه کسی، توسط چه کسی، چگونه و با چه اثری منتقل شود» می‌افزاید: وقتی پژوهشی انجام شود که نتواند به این پرسش‌ها پاسخ بدهد، معلوم است آن پژوهش در کتابخانه‌ها خاک می‌خورد.

وی یکی از تلخ‌ترین تجربه‌های پژوهشگران را این می‌داند که پژوهش‌ها با وجود نتایج مثبت، به تغییر ملموس در عمل منجر نمی‌شوند و می‌گوید: بسیاری از طرح‌ها در محیط آزمایشگاهی یا نمونه‌های آزمایشی کوچک نتایج درخشانی دارند، اما در مقیاس شهری یا ملی با شکست مواجه می‌شوند.

این پژوهشگر با اشاره به تفاوت میان «نتایج پژوهشی» و «نتایج پیاده‌سازی» تصریح می‌کند: جامعه، موجودی پویا و غیرایستاست و صرف مداخله سیاست‌گذار تضمین‌کننده موفقیت نیست؛ بلکه باید پیش از اجرا، پذیرفتنی بودن، پایداری و امکان‌پذیری اجتماعی مداخله بررسی شود؛ موضوعی که اغلب نادیده گرفته می‌شود. در برخی موارد نیز نتایج مثبت پژوهش‌ها کاذب است و در مقیاس بزرگ، خطاهای آماری یا دستکاری داده‌ها آشکار می‌شود.

وی به چالش‌های فرهنگی و اجتماعی و تأثیر بر روند و نتایج پژوهش‌ها اشاره می‌کند و توضیح می‌دهد: فرهنگ و اجتماع صرفاً بستر وقوع پژوهش نیستند، بلکه خود به‌مثابه بازیگران اصلی در این فرایند عمل می‌کنند، به عبارتی، حتی بهترین پروتکل‌های ارتباطی با آموزش نیز اگر با هنجارها، تابوها و ارزش‌های یک جامعه همخوانی نداشته باشند، با شکست مواجه می‌شوند.

این استاد دانشگاه معتقد است در بسیاری از جوامع،

بی‌اعتمادی تاریخی به نهادهای رسمی موجب می‌شود افراد از ارائه اطلاعات دقیق به پژوهشگران خودداری کنند و همین تحریف داده‌های ورودی، نتایج پژوهش را نیز مخدوش می‌کند.

■ نابرابری اجتماعی در پژوهش‌ها

شاكر تاكيد می‌كند: نابرابری‌های اجتماعی تعیین می‌كنند صدای چه گروه‌هایی در پژوهش شنیده شود و معمولاً گروه‌های حاشیه‌ای و كم‌قدرت در این فرایند نادیده گرفته می‌شوند. نتیجه این روند، تولید دانشی است كه عمدتاً برای طبقات متوسط و بالا كارآمد است. وی با تأكید براینكه فرایندهای پژوهشی باید برای پاسخ به چالش‌های فزاینده جامعه كارآمدتر شوند، می‌گوید: نخستین گام، پرهیز از اتلاف منابع برای پرسش‌های كم‌اهمیت است، ضمن اینکه مسیر پژوهش نباید صرفاً تابع كنجكاوی فردی باشد، بلكه باید ریشه در مسائل واقعی جامعه داشته باشد. این پژوهشگر با اشاره به پیوند دانش و پژوهش با قدرت و مالكیت بیان می‌كند: دانش همیشه یک كالای عمومی نیست و گاه به عنوان دارایی خصوصی یا امنیتی تلقی می‌شود؛ منافع تجاری شركت‌های سرمایه‌گذار و قراردادهای عدم افشا، از مهم‌ترین دلایل محرمانه ماندن نتایج پژوهش است، ضمن اینکه در بخش دولتی نیز نگرانی مدیران از آشكار شدن ضعف‌های مدیریتی، مانع انتشار نتایج می‌شود.

وی با تأكید بر اینکه نظام نشر علمی نیز خود مانعی جدی است، ادامه می‌دهد: بسیاری از مقالات پشت دیوارهای پولی مجلات حبس شده‌اند. به همین دلیل، توصیه‌نامه یونسكو درباره علم باز، تلاشی برای شكستن این انحصارهاست. شاكر معتقد است در حال حاضر، اراده پنهان كاری همچنان بر شفافیت غلبه دارد و خاطرنشان می‌كند: برخی پژوهش‌ها به دلیل نتایج منفی یا کیفیت پایین منتشر نمی‌شوند و این بایگانی شدن، ضربه‌ای جدی به علم وارد می‌كند.

ارزان و بی کیفیت انتخاب کنیم و در نهایت گزارشی ارائه دهیم که به درد هیچ‌کس نمی‌خورد؛ وقتی بودجه ندارید، نمی‌توانید نمونه آماری بزرگ بگیرید یا مطالعه را در طول چند سال ادامه دهید تا اثرات واقعی را ببینید.

نتیجه‌اش می‌شود انبوهی از مطالعات مقطعی که فقط یک لحظه از زمان را ثبت کرده‌اند. مثلاً درحوزه ارتباطات، می‌خواهیم اثر رسانه بر تغییر رفتار را بسنجیم؛ این کار زمان می‌برد، اما چون پروژه باید ۶ ماهه تحویل داده شود، ما فقط تغییر نگرش فوری را می‌سنجیم و ادعا می‌کنیم رفتار تغییر کرده یا نکرده است که این یعنی تولید دانش کم‌عمق.

■ پژوهشگران کم‌تجربه و خروجی‌های فوری

وی با بیان اینکه از طرف دیگر، فشار زمانی موجب می‌شود تحلیل‌های عمیق قربانی سرعت شوند، عنوان می‌کند: هوش مصنوعی در این نقطه می‌تواند کمک‌کننده باشد و کارهای زمانبر مثل مرور ادبیات یا تمیز کردن داده‌ها را تسریع کند، اما خطرش این است پژوهشگران کم‌تجربه به جای تفکر عمیق، به خروجی فوری الگوریتم‌ها اعتماد می‌کنند.

فقر منابع مالی و زمان در نهایت ما را به سمت پژوهش‌های کوچک و بی‌اثر سوق می‌دهد که فقط رزومه پر می‌کنند، اما گرهی از کار جامعه باز نمی‌کنند. این پژوهشگر به عوام‌الملی اشاره می‌کند که موجب می‌شود پژوهش‌ها نتوانند به مشکلات واقعی جامعه پاسخ دهند و می‌افزاید: به نظر می‌رسد زندگی روزمره و علمی دانشگاهیان و دغدغه‌های آن‌ها در انتخاب سوزنه‌های پژوهش تأثیر دارد؛ اما درک مشکلات واقعی جامعه دانشی می‌خواهد که در بستر کاربرد و با درگیری مستقیم با مسئله تولید می‌شود، برای همین است که گاهی در پژوهش‌ها مسئله و پرسش اصلی ایراد دارد، چون بیشتر قرار است به دغدغه‌های ایزوله من دانشگاهی پاسخ دهند نه مشکلات واقعی مردم.

گاهی پژوهشگر به جای همه‌جانبه دیدن یک چالش، تنها یک متغیر مستقل را می‌بیند و همان را عامل نهایی تأثیرگذاری می‌داند که نتیجه‌ای جز پژوهش‌های تقلیل‌گرایانه ندارد. مثلاً هوش مصنوعی اگرچه می‌تواند حجم گسترده‌ای از داده‌های اجتماعی را تحلیل کند، اما هنوز در درک معنای ضمنی مشکلات انسانی نارسایی‌های دارد. (هرچند دارد روز به روز قوی‌تر می‌شود) مشخص نبودن جامعه هدف موجب می‌شود راه‌حل‌های پژوهش ما هم روی کاغذ بماند؛ مثل این می‌ماند بدون اینکه بدانیم زیست‌جهان کاربران نسل «زد» امروز در زمینه هوش مصنوعی چیست، با گرت‌برداری از قانون‌گذاری در رسانه‌های جمعی، برای این ابزارهای نوین هم قانون‌گذاری کنیم.

■ برج عاج پژوهشگر

وی تأکید می‌کند: تا وقتی پژوهشگر از برج عاج پایین نیاید و کف خیابان راه نرود، پژوهش‌ها پاسخی به درد واقعی جامعه نمی‌دهد و پژوهشگر در عمل به یک کارمند دانشگاه تبدیل می‌شود که در بهترین وضعیت خود، از وضعیت موجود گله و شکایت می‌کند و هیچ تحلیل کارگشایی در این زمینه ندارد. این استاد دانشگاه یکی از مشکلات عمیق و ساختاری پژوهش‌ها را نبود ارتباط مؤثر میان پژوهشگران و سیاست‌گذاران می‌داند و بیان می‌کند: پژوهشگران و سیاست‌گذاران در دو دنیای متفاوت با زبان و زمان‌بندی متفاوت زندگی می‌کنند؛ پژوهشگر عاشق پیچیدگی، احتمالات و زمان طولانی برای رسیدن به حقیقت است؛ درحالی‌که سیاست‌گذار دنبال جواب قطعی، ساده و فوری برای تصمیم‌گیری فردا صبح است.

شاكر با تاكيد براینكه سیاست‌گذار نیازمند پاسخ به

بلا‌تکلیف کرده است؛ بنابراین دولت باید با طراحی مشوق‌های مؤثر، هم در بخش عرضه و هم در بخش تقاضای پژوهش، زمینه تولید پژوهش‌های کاربردی و باکیفیت را فراهم کند.

این پژوهشگر در ادامه با اشاره به انواع مختلف پژوهش در نظام علمی کشور می‌گوید: ما پژوهش‌های بنیادین، کاربردی و توسعه‌ای داریم و نباید انتظار داشت همه پژوهش‌ها فوراً به نتیجه عملی برسند؛ پژوهش‌های بنیادین ممکن است برای دهه‌های آینده مسئله‌گشا باشند، اما مشکل اصلی آنجاست حتی بخشی از پژوهش‌هایی که با عنوان کاربردی تعریف می‌شوند نیز به حل نیازهای جامعه منجر نمی‌شوند.

وی توضیح می‌دهد: یکی از دلایل این مسئله، ضعف در نیازسنجی است. ابتدا باید مسائل و نیازهای جامعه به‌درستی احصا شوند؛ این کار صرفاً وظیفه دانشگاه نیست، بلکه صنعت، دستگاه‌های اجرایی و نهادهای سیاست‌گذار نیز باید در تعریف مسئله مشارکت داشته باشند. متأسفانه این هم‌افزایی در بسیاری از موارد شکل نمی‌گیرد.

نصیری به محدودیت‌های مالی در حوزه پژوهش اشاره می‌کند و می‌افزاید: پژوهش نیازمند بودجه کافی و نیروی انسانی باکیفیت است؛ در حال حاضر بخش عمده بودجه دانشگاه‌ها صرف آموزش و پرداخت حقوق می‌شود و سهم پژوهش بسیار ناچیز است. این درحالی است که در بسیاری از کشورها یک تا ۴ درصد تولید ناخالص داخلی به پژوهش اختصاص می‌یابد، اما در کشور ما این عدد حتی به نیم درصد هم نمی‌رسد.

هرچا بودجه بدون هدف و ارزیابی دقیق تخصیص داده شده، از بین رفته است. مسئله اصلی، نبود سخت‌گیری و عدالت در توزیع منابع پژوهشی است.

بودجه‌ها باید براساس کیفیت پروپوزال، اثربخشی و

خروجی واقعی تخصیص یابند.

وی با تأکید بر اینکه اگر بودجه‌های پژوهشی به‌درستی صرف حمایت از دانشجویان و محققان شود، انگیزه پژوهش به‌طور طبیعی افزایش می‌یابد، عنوان می‌کند: ایجاد مشوق‌هایی مانند جشنواره‌های علمی و دیده‌شدن پژوهشگران نقش مهمی در تقویت انگیزه و تداوم فعالیت پژوهشی دارد و می‌تواند پژوهش را از حالت ویتربینی خارج کرده و به موتور حل مسئله در جامعه تبدیل کند.

■ دچار سوءتفاهم هستیم

یک پژوهشگر علوم ارتباطات و هوش مصنوعی هم در این خصوص با اشاره به اینکه واقعیت این است ما به‌طور معمول دچار سوءتفاهم هستیم، می‌گوید: فکر می‌کنیم نتیجه پژوهش باید فوری تبدیل به یک بخشنامه شود، درحالی‌که در بسیاری از موارد، پژوهش‌ها فقط کاربرد «مفهومی» دارند، یعنی صرفاً طرز فکر ما را نسبت به یک پدیده تغییر می‌دهند، نه اینکه ابزاری مستقیم دستمان بدهند.

علی شاكر با تأكید بر اینکه بررسی‌ها نشان می‌دهد بیشتر یافته‌های پژوهشی منتشر شده غلط هستند، به خبرنگار ما بیان می‌كند: ما پژوهش‌ایمان را در محیط‌های ایزوله انجام می‌دهیم؛ هوش مصنوعی این روزها وارد میدان شده و ادعا می‌كند می‌تواند این شكاف را پر كند، اما اگر مراقب نباشیم، ابزارهای هوشمند فقط با سرعت بیشتری نتایج غلط را برایمان بسته‌بندی می‌كنند و در نهایت، پژوهش به عمل نمی‌رسد، چون ما از روز اول برای عمل نقشه نكشیده‌ایم، بلكه برای دفاع پایان‌نامه یا ارتقای رتبه نقشه كشیده بودیم. در دانشگاه اغلب یاد می‌گیریم چگونه یک مقاله خوب بنویسیم، نه اینکه چطور یک مشکل را حل کنیم؛ درحقیقت میان «طراحی برای انتشار» و «طراحی برای اجرا» فرسنگ‌ها فاصله است. این استاد دانشگاه به تأثیر محدودیت‌های مالی و زمانی برکیفیت پژوهش اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: وقتی بودجه محدود است، پژوهشگر ناخودآگاه استانداردهایش را پایین می‌آورد؛ کمبود منابع موجب می‌شود پرسش‌های تکراری بپرسیم، طراحی‌های

مهدی توحیدی | هر سال میلیاردها تومان برای پژوهش‌هایی هزینه می‌شود که سهم آن‌ها در حل بحران‌های اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی کشور تقریباً صفر است.

انبوه گزارش‌ها، مقالات و طرح‌های پژوهشی تولید می‌شوند، بی‌آنکه مشخص باشد کدام‌یک تصمیمی را تغییر داده یا مشکلی را کاهش داده؛ پژوهش‌هایی که گرفتار در چرخه‌ای شده‌اند که به جای راه حل، خروجی آن‌ها بیشتر به آمارسازی و پرونده‌های بایگانی شبیه است.

منتقدان بر این باورند نبود مطالبه‌گری از نتایج، پاسخگو نبودن نهادهای سفارش‌دهنده و گسست میان دانشگاه و عرصه اجرا، پژوهش را از یک ابزار سیاست‌ساز به فعالیتی کم‌اثر تبدیل کرده و این پرسش را پررنگ کرده که وقتی پژوهش قرار نیست تغییری ایجاد کند، چرا همچنان با همان منطق گذشته تولید می‌شود؟

■ تنها حدود ۲ درصد پژوهش‌های دانشگاهی تقاضا محور هستند

مدیرگروه آموزش عالی و تحقیقات مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در خصوص چرایی فاصله پژوهش‌های دانشگاهی با نیازهای واقعی جامعه، با تأکید بر ضرورت بازنگری جدی در نظام پژوهش کشور می‌گوید: اینکه چرا پژوهش‌های دانشگاهی آن‌گونه که باید در راستای حل مسائل جامعه حرکت نمی‌کنند و چگونگی می‌توان آن‌ها را کاربردی و اثربخش کرد، پرسشی بنیادین است که بدون پاسخ به آن نمی‌توان انتظار حل مسائل کشور را داشت.

حسین نصیری در گفت‌وگو با قدس با اشاره به آمارهای موجود می‌افزاید: براساس بررسی‌های آماری، از مجموع پژوهش‌های دانشگاهی کشور تنها حدود ۲ درصد تقاضامحور هستند

و بخش عمده‌ای از پژوهش‌ها یا بدون استفاده باقی می‌مانند یا عملاً خاک می‌خورند؛ به بیان دیگر، بخش قابل توجهی از تولید دانش در کشور، مسئله‌محور و حل‌کننده مشکلات واقعی جامعه نیست.

وی به ریشه‌های این ناهماهنگی اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: یکی از مشکلات اساسی این است که اهداف

و رویکردهای دانشگاه‌ها با مسائل واقعی جامعه گره نخورده است و استادان و نخبران دانشگاهی ما با وجود توان علمی بالا، اغلب به سمت موضوعاتی می‌روند که اولویت مجلات بین‌المللی یا مسائل سایر کشورهاست.

این پژوهشگر تأکید می‌کند: در بسیاری از موارد، دانشجو یا عضو هیئت علمی برای انتشار مقاله در سطح بین‌المللی، به سراغ موضوعاتی می‌رود که در فضای جهانی فراگیر تلقی می‌شود، نه الزاماً مسائلی که جامعه ایرانی با آن‌ها دست‌به‌گربان است.

نصیری با بیان اینکه این روند اگرچه نشان‌دهنده توان

علمی دانشگاه‌هاست، اما درعین حال موجب غفلت از

مسائل داخلی می‌شود، اظهار می‌کند: هدف دانشگاه،

استاد و دانشجو باید حل مسئله باشد، نه صرفاً تولید

مقاله؛ اگر مسئله‌محوری در دستور کار قرار گیرد، تولید

مقاله، کتاب و مستندات علمی نیز به‌طور طبیعی از دل

آن بیرون می‌آید.

■ پژوهش ویتربینی و هزینه‌بر است؟

وی با اشاره به دیدگاهی که پژوهش را در کشور ویتربینی و هزینه‌بر می‌داند، می‌گوید: این تصور که پژوهش صرفاً هزینه است و سرمایه‌ای باز نمی‌گرداند، نگاهی سطحی به مسیر توسعه است. همه کشور‌های توسعه‌یافته همین مسیر را طی کرده‌اند و تولیدعلم، نقطه آغاز حرکت آن‌ها بوده است. ما نیز به‌عنوان کشوری درحال توسعه ناگزیر از عبور از مسیر پژوهش و تولید علم هستیم. مدیرگروه آموزش عالی و تحقیقات مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی با تأکید بر اینکه ابتدا باید علم تولید شود و سپس صنعت با آن همراه شود، ادامه می‌دهد: این فرایند تدریجی و دارای منحنی رشد است. بسیاری از حوزه‌های علمی مانند نانوسیالات سال‌هاست در جهان درحال تحقیق هستند و هنوز هم به مرحله نهایی کاربرد نرسیده‌اند، اما همین پژوهش‌ها پایه فناوری‌های آینده را می‌دهند؛ انتشار مقاله در این مسیر نه‌تنها ایراد نیست، بلکه بستری برای استفاده جهانی از داده‌های علمی فراهم می‌کند.

نصیری با اشاره به جایگاه پژوهش در رتبه‌بندی دانشگاه‌ها می‌افزاید: تولیدعلم یکی از شاخص‌های اصلی اعتبار دانشگاه‌ها در دنیاست و دانشگاهی که رزومه پژوهشی قوی‌تری داشته باشد، دانشجویان برتر بیشتری جذب می‌کند؛ بنابراین، پژوهش نه‌تنها هزینه نیست، بلکه سرمایه‌ای برای اعتبار علمی، جذب نخبگان و توسعه آینده دانشگاه‌ها به شمار می‌رود.

وی با اشاره به اینکه تولید مقاله تنها یکی از مراحل پیشرفت علمی است، می‌گوید: برای ارزیابی اعضای هیئت علمی و دانشجویان، باید سازوکارها و شاخص‌های جدیدی تعریف شود؛ به‌گونه‌ای که در کنار تولید علم، حل مسائل واقعی جامعه نیز مبنای ارزیابی قرار گیرد. نظام ارتقا نباید صرفاً به کمیت مقالات وابسته باشد.

به رسمیت شناختن پژوهش‌های مسئله‌محور یکی از مهم‌ترین راهکارهاست؛ پژوهش مسئله‌محور نیازمند شاخص‌ها و آیین‌نامه‌های شفاف است.

■ سهم ناچیز پژوهش از تولید ناخالص داخلی

نصیری با اشاره به اینکه درحال حاضر تعریف دقیق و معیار مشخصی برای پژوهش‌های کاربردی وجود ندارد، می‌افزاید: همین موضوع پژوهشگران را